

Atbildētāji: Eiropas Komisija, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt (i) OLAF 2021. gada 22. jūlija lēmumu OCM (2021)22007; (ii) OLAF 2021. gada 22. jūlija lēmumu OCM (2021) 22008; (iii) Komisijas 2021. gada 22. marta lēmumu (ref. Ares(2021)20233749) un (iv) Komisijas 2021. gada 3. marta lēmumu (ref. Ares(2021)1610971);
- piespriest atbildētājiem samaksāt (i) 1 127,66 EUR, kas ir ieturēti bez jebkāda PMO individuāla administratīva lēmuma sakarā ar atmaksāšanu; (ii) 9 250,05 EUR, kas ieturēti 2021. gada maijā, jūnijā, jūlijā, augustā un septembrī, un (iii) *ex aequo et bono* 1 EUR, lai kompensētu par nemantisko kaitējumu, ko prasītājs cietis OLAF prettiesiskās darbības rezultātā saistībā ar izmeklēšanu OF/2016/0928/A1, kuras rezultātā galu galā prasītājs tika atbrīvots no amata;
- piespriest atbildētājiem segt savus un atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Pirmajā pamatā tiek apgalvots, ka OLAF esot pārkāpis Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu un 90.a pantu, jo tas noraidīja prasītāja 2021. gada 23. marta sūdzību kā nepieņemamu uz pastāvīgas ES judikatūras pamata, atbilstoši kurai OLAF galīgais ziņojums un ieteikumi nav tiesiskas sekas izraisīši akti.
2. Otrajā pamatā tiek apgalvots, ka OLAF esot pārkāpis iepriekš minēto Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu un 90.a pantu, jo tas noraidījis prasītāja 2021. gada 23. aprīļa sūdzību kā nepieņemamu. Prasītājs apgalvo, ka OLAF sūdzību esot bijis jāatzīst par pieņemamu, jo OLAF ir Komisijas dienests, tādēļ – daļa no Komisijas, un tam bija jāizskata prasītāja sūdzība.
3. Trešajā pamatā tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi iepriekš minēto Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu, jo Komisija netieši noraidīja prasītāja sūdzību, kas bija vērsta pret Komisijas 2021. gada 22. marta lēmumu (ref. ARES (2021)2023374), ar kuru tika apstiprināts Komisijas 2021. gada 3. marta lēmums (ref. ARES(2021)1610971).

Prasība, kas celta 2021. gada 25. oktobrī – NJ/Komisija

(Lieta T-693/21)

(2022/C 37/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: NJ (pārstāvis: C. Maczkovics, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- saskaņā ar LESD 265. pantu atzīt, ka Komisija prettiesiski nav pieņēmusi lēmumu par tā 2018. gada 19. aprīļa sūdzību SA.50952(2018FC) par valsts atbalsta pasākumu;
- uzdot Komisijai nekavējoties pieņemt nostāju attiecībā uz sūdzību, kas reģistrēta ar numuru SA.50952(2018FC);

- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītāja tiesāšanās izdevumus, pat tad, ja pēc šīs prasības celšanas Komisija veiks pasākumus, kas Vispārējās tiesas ieskatā padarītu prasību par tādu, kurai zudis priekšmets, vai ja Vispārējā tiesa noraidīs prasību kā nepieņemamu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza vienu vienīgu pamatu, apgalvojot, ka Komisija nav ievērojusi Līgumā par Eiropas Savienības darbību paredzētos pienākumus. It īpaši tas norāda uz LESD 265. panta, kā arī Regulas 2015/1589⁽¹⁾ 12. panta 1. punkta otrās daļas, prasības veikt rūpīgu un objektīvu pārbaudi, labas pārvaldības principa un principa par lēmumu pieņemšanu saprātīgā termiņā pārkāpumu, jo Komisija nav pieņēmusi nevienu lēmumu saskaņā ar Regulas 2015/1589 4. panta 2., 3. vai 4. punktu vairāk nekā trīs gadus un sešus mēnešus pēc tam, kad prasītājs iesniedza sūdzību SA.50952 (2018FC) par valsts atbalsta pasākumu. Prasītājs apgalvo, ka Komisijai šāds lēmums bija jāpieņem divpadsmit mēnešu laikā saskaņā ar tās Paraugprakses kodeksu par valsts atbalsta pārbaudes procedūru izpildi⁽²⁾ vai vismaz saprātīgā termiņā.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

⁽²⁾ Paraugprakses kodekss par valsts atbalsta pārbaudes procedūru izpildi (OV 2009, C 136, 13. lpp.)

Prasība, kas celta 2021. gada 31. oktobrī – *Peace United/EUIPO – 1906 Collins* (“MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN”)

(Lieta T-699/21)

(2022/C 37/53)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Peace United Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: M. Artzimovitch, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa Apelācijas padomē dalībiece: *1906 Collins LLC* (Maiami, Florida, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 11 352 804

Process EUIPO: spēkā neesamības pasludināšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2021. gada 30. jūlija lēmums lietā R 276/2020-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā Apelācijas padome faktisko un tiesisko apstākļu vērtējumā pieļauto dažādo kļūdu un labas pārvaldības pienākuma neievērošanas dēļ uzskatīja, ka Eiropas Savienības preču zīme “MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN” Nr. 11 352 804 strīdus laikposmā nav tikusi faktiski izmantota attiecībā uz norādītajiem pakalpojumiem, kas ietilpst 41. un 43. klasē;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.